

נצח ישראל - פרק י"א / מקורות נוספים

1. שמונה פרקים לרמב"ם (תחילת פרק א')

דע שנפש האדם אחת, ויש לה פעולות רבות חלוקות...ודע, שזו הנפש האחת, אשר קדם סיפור כוחותיה וחלקיה, היא כחומר, והשכל- לה צורה

2. אורות ישראל (פרק ד', ט')

האבות משפיעים הם את הצד הטבעי שבכנסת ישראל, ומשה רבנו את הצד הלימודי. והם ממוזגים זה בזה ומשפיעים זה על זה. ולעתיד לבא יתחבר לגמרי משה עם האבות, ויגלה במשיח בצורה כלולה מכל, ולמעלה ראש ינשא הצד הטבעי שבכנסת ישראל, "מחשבתם של ישראל קודמת לכל", ויתראה לעין כל שהוא שורש כל התורה כולה, וכפי תגבורת הצד הטבעי שבאומה יתגדל העונג של חייה, והקדושה תהי' מדושנת נחת ועונג לאין קץ ותכלית, מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. והתענוגים כמה רוממים הם, כמה נעימים הם, כמה מפוארים הם, כמה עדינים הם, מבשמי עדניהם אנו מריחים קצת קליטת ריח טוב ריח גן עדן, ואנו מתעדנים ומתמלאים גודל קודש, שפעת קודש, רוח הקודש, ניצוצות של אורו של משיח נכנסים בנשמתנו, והריחו ביראת אלוקים, ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח, ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענווי ארץ, והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע, ואין רשע, כי הרשעות תמחה, ועמך כולם צדיקים. ומי שריח טהרה מקליטת ריח גן עדן של משיח בו אינו רואה חובה על שום אחד מישראל, ואהבתו לכל אחד מישראל גדולה היא לאין קץ וחקר. רואה הוא את האור הגדול שבנשמתם, את סגולת פארם ואת זיו התשובה החופף עליהם תמיד, את ברק הקודש ואת אור השכינה שאינה זוה מהם בכל עת ובכל זמן, בכל דרגה ובכל מקום, "אני ד' השוכן אתם בתוך טומאותם", ובין כך ובין כך בנים אתם לד' אלוקיכם. אשריך ישראל.

3. מידות הראי"ה (אהבה, ט')

אדם נשחת ראוי לשנאתו רק מצד חסרונו, אבל מצד עצם צלם-אלוקים שלו, ראוי להוקירו באהבה. גם לדעת שמציאות יקרת ערכו היא יותר עצמית לו ממציאות מקריו הפחותים. ע"כ קריעת ע"ה כדג היא דווקא מגבו, ולא מצד פניו- שבהם אור הצלם.

4. עולת ראי"ה (א', עמ' ל"ה)

וארשתיך לי לעולם.

אע"פ שהנשואים הם יותר נערכים בדבקות מהאירוסין, מכל מקום יש מעלה באירוסין, שהם מביעים את היסוד החוקי האצילי שבדבקות האלוקית, שמתוך מעלתו אין בו התפסה לחיקוי חומרי כלל. ודווקא החוק העליון הזה הוא שאיננו מקבל שום שנוי, כי איננו תלוי בשום יחש, העלול להשתנות, כי אם הוא עומד בעצם צביון החוק, שאי אפשר כלל לצייר אופן אחר. וזאת הדבקות השכלית, הבאה מצד ההכרה שבהתגלותה פעם אחת בעצם בהירותה, איננה עלולה לקבל שום שינוי כלל, ונמצא שהיא קיימת לעולם. וארשתיך לי לעולם.